

NOTAT

20. marts 2009

J.nr. 08-21-0025

PA1/KLR/HLO

Opsummering af og kommentarer til høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og forskellige andre love (Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, finansiering af arbejdsløshedsdagpenge, arbejdsløshedskassernes vejledningspligt, tilsyn med kommunerne, m.v.)

Lovforslaget blev sendt i høring til organisationer mv., jf. bilag 1, den 17. februar 2009 med frist til den 3. marts 2009

Der er modtaget høringssvar fra Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, KL, Ankestyrelsen, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Arbejds miljørådet, ATP, Datatilsynet, Danske Handicaporganisationer (DH), Kristelig Fagbevægelse, Rigsrevisionen, Dansk Flygtningehjælp, Institut for Menneskerettigheder, Rådet for Grundlæggende Erhvervsrettet Uddannelse (REU) og Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), Uddannelsesforbundet, Frederikshavn kommune, Hjørring kommune og Aalborg kommune.

De modtagne høringssvar vedlægges.

1. Indledning

En række organisationer mv. har i forbindelse med høringsfasen til såvel nærværende lovforslag som forslaget til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv, lov om seniorjob med flere love (Etablering af et enstrenget kommunalt beskæftigelsessystem m.v.) afgivet en række overordnede/generelle bemærkninger til etableringen af et enstrenget kommunalt beskæftigelsessystem mv.

Kommentarer til disse bemærkninger fremgår af høringsnotatet til lovforslaget om etableringen af et enstrenget kommunalt beskæftigelsessystem m.v.

2. Sammenlægning af Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg (hovedsagelig lovforslagets § 1, nr. 22, og § 12, nr. 6)

2.1. Ad sammenlægningen af klageinstanser

DA, LH og SALA kan støtte, at Arbejdsmarkedets Ankenævn lægges sammen med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

LO kan ikke anbefale forslaget om at nedlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn for i stedet at lade klagesagerne afgøre af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Den

væsentligste del af Arbejdsmarkedets Ankenævns klagesager vedrører arbejdsløshedsforsikringen. LO er bekymret for, at det særlige kendskab til og indsigten i de forsikringsmæssige forudsætninger for a-kassernes virke, der er i det nuværende klagesystem, vil erodere med gennemførelsen af forslaget.

LO opfordrer til, at man foretager en kvalitativ undersøgelse af klagesystemet i stedet for denne formelle strømning, der ikke indeholder overvejelser om opfyldelsen af klagesystemets formål. LO finder det tankevækkende, at Arbejdsmarkedets Ankenævn øjensynligt har en omgørelsesprocent på op imod 30 pct., hvorimod Ankestyrelsens omgørelsesprocent ligger markant lavere. Tilsvarende kunne man ifølge LO fx se på, i hvilket omfang klagesystemerne har modtaget kritik fra Folketingets Ombudsmand.

FTF og AC er også af den opfattelse, at omlægninger i klagesystemet bør ske på grundlag af en grundig analyse af det eksisterende system, så den mest hensigtsmæssige model sikres.

Kommentar: Det følger af aftalen mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Dansk Folkeparti og Liberal Alliance om etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem, at klagesagsbehandlingen på beskæftigelsesområdet skal samles i én klageinstans i Ankestyrelsen, og det sker ved at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Lovforslaget er en udmøntning af denne aftale.

Til LO's bemærkning om omgørelsesprocenter skal nævnes, at det er Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at omgørelsesprocenterne i de to klageinstanser ikke kan sammenlignes.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.2. Ad afskaffelse af udpeget formand til fordel for 2 ansatte ankechefer og klageinstansens uafhængighed

LO mener, at forslaget indebærer en risiko for, at klagesystemet vil blive opfattet som mindre uafhængigt end tidligere, og at forslaget i sin nuværende form vil medføre, at den hidtidige partsindflydelse svækkes betydeligt. Klageinstansens formelle uafhængighed vil blive mindre i forbindelse med afskaffelsen af en uafhængig formand til fordel for 2 ankechefer undergivet instruktionsbeføjelse fra styrelseschefen. Dette vil yderligere blive accentueret i de sager, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der deltager 3 ankechefer.

FTF og AC er også bekymret for klageinstansens uafhængighed i forbindelse med forslaget om en ny formandskonstruktion.

Kommentar: En naturlig konsekvens af at sammenlægge Arbejdsmarkedets Ankenævn med Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg er, at den konstruktion, der er i Ankestyrelsen i dag, videreføres. I Ankestyrelsen er ansat et antal ankechefer, som hver især kan udpeges som formand for forskellige mødefora i Ankestyrelsen, herunder for Beskæftigelsesudvalgets møder. Ankecheferne har samme uddannelsesmæssige baggrund som formanden for Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Ankestyrelsen (dvs. Ankestyrelsens ansatte) er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængige af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag, jf. retssikkerhedslovens § 68. Derfor mener Beskæftigelsesministeriet ikke, at der er belæg for påstanden om, at den valgte konstruktion vil føre til mindre uafhængighed.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.3. Ad KL's repræsentation og a-kassernes/AK-Samvirkes manglende mulighed for repræsentation i Beskæftigelsesudvalget

DA, LH og SALA mener ikke, at det er logisk, at KL skal indgå i udvalget med den begrundelse, at KL – på grund af den kommende kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge – har en interesse i de afgørelser, der skal træffes i udvalget, når der modsat ikke kan indgå personer, der er valgt eller ansat i en a-kasse eller brancheorganisation for a-kasser.

LO mener, at det forhold, at KL i kraft af en særlig interesse for sagsområdet skal indgå i udvalget, betyder både en yderligere svækkelse af den hidtidige partsrepræsentation samt en mulig forskydning til fordel for arbejdsgiver- eller økonomiske synspunkter.

LO finder det desuden uforståeligt, at personer ansat eller valgt i en a-kasse eller en brancheorganisation for a-kasser ikke skal kunne indgå i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, idet man herved helt afskærer personer med kendskab til netop de forsikringsmæssige aspekter, som arbejdsløshedsforsikringen i Danmark er baseret på.

FTF og AC finder det ligeledes beklageligt og underminerende for retssikkerheden, at KL, som hyppigt vil være inhabile, får en plads i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, mens man frasiger sig den faglige ekspertise fra AK-Samvirke.

Kommentar: Med den kommende kommunale finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge får kommunerne en klar interesse i de sager, der skal behandles i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter en sammenlægning, i det omfang disse handler om ret til arbejdsløshedsdagpenge mv.

I enkelte sagstyper vil KL's deltagelse, som LO, FTF og AC anfører, kunne føre til en uheldig og utilsigtet forskydning til fordel for arbejdsgiverinteresser. Det gælder i sager om ferie efter ferieloven, sager om ansættelsesbeviser efter ansættelsesbevisloven. I disse sagstyper vil KL efter lovforslaget ikke være repræsenteret i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Lønmodtagersidens repræsentanter har i Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg fremført, at der også vil være en forskydning til fordel for arbejdsgiverinteresser ved KL's deltagelse i sager om arbejdsgiverens betaling af godtgørelse for 1., 2. og 3. ledighedsdag (de såkaldte G-dage) efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. På den baggrund vil lovforslaget blive ændret, således at KL heller ikke skal deltage i behandlingen af disse sager.

I de øvrige sagstyper ses KL's deltagelse ikke at svække den hidtidige partsrepræsentation.

Ad medlemmernes habilitet skal nævnes, at lovforslaget vil blive ændret således, at medlemmer, der indstilles af organisationerne, ikke må være ansat i en kommune, være arbejdsgivere eller ansat eller valgt i en a-kasse. Hermed skabes der en ensartet linie i forhold til alle (branche-)organisationerne. Der kan således indstilles personer, som er valgt eller ansat i AK-Samvirke, som er brancheorganisation for a-kasserne.

2.4. Ad Justitsministeriets manglende repræsentation

LO kan ikke anbefale, at Justitsministeriet ikke skal være repræsenteret i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Justitsministeriet har ifølge LO – ud over juridisk indsigt – bidraget med erfaring fra praksis fra en række andre forvaltningsområder, herunder især inden for retsplejen, hvilket har haft stor betydning for ankenævnets vurdering af det ikke helt ringe antal sager om svig mv.

Tilsvarende mener FTF og AC, at det er beklageligt og underminerende for retssikkerheden, at Justitsministeriet ikke fremover skal være repræsenteret.

Kommentar: Ankestyrelsen er landets øverste administrative klageinstans og praksiskoordinerende myndighed på velfærdsområdet. I Ankestyrelsen behandles på kompetent vis mange forskellige sagstyper inden for mange forskellige forvaltningsområder. Ved behandlingen af en sag er det op til Ankestyrelsen at sørge for, at sagen er forsvarligt oplyst og forberedt. Justitsministeriet er ikke repræsenteret i Ankestyrelsens forskellige mødefora eller i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg i dag. I lovforslaget er der lagt op til, at der – som i Beskæftigelsesudvalget i dag – i stedet for er repræsenteret 2 ankechefer. Disse har begge en juridisk eller tilsvarende uddannelsesmæssig baggrund. Beskæftigelsesministeriet mener, at den fornødne juridiske ekspertise dermed er sikret.

Bemærkningerne har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.5. Ad muligheden for at være repræsenteret i Beskæftigelsesrådet og VEU-rådet samtidig med Beskæftigelsesudvalget

DA, LH og SALA mener ikke – når henses til at KL kan være med til at behandle sager i Beskæftigelsesudvalget på det kommunale område – at det er logisk, at medlemmer, suppleanter og tilforordnede i Beskæftigelsesrådet (BER) og i Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet) ikke kan være med i Beskæftigelsesudvalget. Disse medlemmer rådgiver alene ministeren i spørgsmål, som hører under disse råd, og som også kan blive genstand for sager i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg. Sammenlægningen af de nuværende ankenævn i kombination med kravet om ikke at måtte være medlem af BER og VEU-rådet giver i øvrigt DA, LH og SALA praktiske problemer med at kunne udpege medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, som har den nødvendige ekspertise.

Kommentar: I dag findes der bestemmelser i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. om, at man ikke kan være medlem af Arbejdsmarkedets Ankenævn og tillige være

medlem af, tilforordnet eller deltage som særlig sagkyndig i BER eller VEU-rådet (tidligere Uddannelsesrådet for Arbejdsmarkedsuddannelser).

Bestemmelsen har stået i loven i en årrække. Imidlertid mener Beskæftigelsesministeriet, at der i forhold til de opgaver, der i dag ligger i BER, VEU-rådet og i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, ikke er nævneværdige interessekonflikter, hvorfor ministeriet ikke finder, der er betænkeligheder ved at fjerne den begrænsning, der er i loven i dag.

Lovforslaget vil blive ændret, således at det fremover vil være muligt at blive udpeget som medlem af Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg samtidig med, at man er medlem af, tilforordnet eller deltager som særlig sagkyndig i BER eller VEU-rådet.

2.6. Ad muligheden for yderligere partsrepræsentation

FTF og AC mener, at der ved ændringen af klagesystemet bør kigges på repræsentationen af lønmodtagersiden, så denne dækker en bredere del af arbejdsmarkedet end udelukkende faglærte og ufaglærte grupper, og dermed bedre afspejler partsrepræsentationen i det øvrige Beskæftigelsespolitiske system. Et bedre sammensat Beskæftigelsesudvalg vil sikre et mere strømlinet klagesystem, hvor sammensætningen af udvalget ikke skal ændres afhængigt af sagstyper.

Kommentar: Det fremgår af aftalen om etableringen af et enstrengt kommunalt beskæftigessystem (den del, der handler om at sammenlægge klageinstanser), at der ikke vil ske ændringer i sammensætningen for så vidt angår arbejdsmarkedets parter.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

DH mener principielt, at DH bør være repræsenteret i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg på lige fod med de øvrige repræsentanter i alle sager. Ved sammenlægningen med Arbejdsmarkedets Ankenævn bør DH's repræsentanter således også kunne deltage i behandlingen af sager, der ligger inden for det nuværende Arbejdsmarkedets Ankenævn. Det skyldes, at mennesker med handicap også vil være part i denne type sager, samt at repræsentation i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg ikke forudsætter specifik viden.

Kommentar: DH er ikke med til at behandle sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn i dag og har – efter Beskæftigelsesministeriets opfattelse – ikke nogen særskilt interesse i de (nye) sager, der efter en sammenlægning skal behandles i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

2.7. Diverse

Ankestyrelsen har foreslået, at den positive afgrænsning i lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 a, stk. 5) også omfatter § 66 om genvurdering og § 71, stk. 1-4, om formandsafgørelser i nævnet. Herudover har Ankestyrelsen foreslået, at henvisningen til §§ 76-79 a om praksiskoordinering udgår, da henvisningen kan misforstås.

Kommentar: Lovforslaget vil blive ændret i overensstemmelse med Ankestyrelsens forslag – dog i forhold retssikkerhedslovens § 71 således, at der alene henvises til § 71, stk. 1, i lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 a, stk. 5), da stk. 2-4 ikke vedrører Beskæftigelsesudvalget men derimod beskæftigelsesankenævne.

Ankestyrelsen har desuden foreslået, at den positive afgrænsning i lovforslagets § 12, nr. 6 (§ 59 b, stk. 10) også kommer til at omfatte § 66 om genvurdering. Selv om der i dag i § 99 i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. er fastsat regler om genvurdering, mener Ankestyrelsen, at reglerne med fordel vil kunne samles i retssikkerhedsloven.

Kommentar: Da der i dag er fastsat specifikke regler om genvurdering i forhold til hovedparten af de sager, der behandles i Arbejdsmarkedets Ankenævn, er det Beskæftigelsesministeriets opfattelse, at der ikke er behov for en henvisning til retssikkerhedslovens regler herom. I de sager, hvor der i lovgivningen ikke er fastsat specifikke regler om genvurdering, gælder retssikkerhedslovens § 66.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Ankestyrelsen har endelig foreslået, at lovtæksten og bemærkningerne til § 12, nr. 6 (§ 59 c, stk. 1) præciseres, fordi man efter Ankestyrelsens opfattelse kan læse teksten således, at der er tale om flere Beskæftigelsesudvalg – alt efter hvilke sager der behandles. Der er tale om ét udvalg, hvor udvalget tiltrædes af ekstra medlemmer, når udvalget skal behandle sager inden for særlige sagsområder.

Kommentar: Lovforslaget vil blive ændret i overensstemmelse med Ankestyrelsens forslag.

3. Ankestyrelsens varetagelse af formandshvervet i Arbejds miljøklagenævnet (lovforslagets § 7, nr. 2-4)

LO, FTF og AC kan ikke støtte lovforslaget vedrørende ændret procedure for udpegning af formand for Arbejds miljøklagenævnet.

LO, FTF og AC finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at formanden for Arbejds miljøklagenævnet fremover er ansat (og nu ikke længere udpeget af den minister, hvis myndighedsudøvelse (Arbejdstilsynet), som oftest er genstand for klagesagerne). Det rejser uvilkårligt spørgsmål om inhabilitet.

LO har i øvrigt været meget tilfreds med den nuværende ledelse af Arbejds miljøklagenævnet, og netop klagenævnets faste bemanding har sikret en stor grad af kontinuitet i Arbejds miljøklagenævnets arbejde. Den kontinuitet risikerer nu ifølge LO at gå tabt i og med, at der med lovforslaget åbnes for, at formandshvervet i Arbejds miljøklagenævnet kan gå på skift mellem forskellige styrelseschefer og/eller ansatte fra Ankestyrelsen.

Endelig ønsker LO ikke større fleksibilitet i mødeafviklingen, idet det fungerer fuldt tilfredsstillende med de 11 årlige møder, der på forhånd er fastlagt og altid ligger sidste tirsdag i måneden. LO ser ikke noget behov for at ændre herpå, da det

kan give store logistiske problemer for Arbejdsmiljøklagenævnets 10 ordinære medlemmer, hvis møderne flyttes rundt og ikke længere fastlægges på forhånd.

FTF og AC mener også, at muligheden for, at formandskabet kan gå på skift mellem forskellige styrelseschefer m.fl., kan medføre et brud på den store kontinuitet, der i øjeblikket er i Arbejdsmiljøklagenævnets arbejde. Nævnet er en uafhængig myndighed, hvilket blandt andet understreges af udpegningen af nævnets formand. Det fremsatte forslag bryder derfor med det grundlæggende princip om uafhængighed mellem den udøvende og dømmende magt. Det er i øvrigt vanskeligt at se, hvordan Ankestyrelsens varetagelse af formandshvervet skal kunne bidrage med at sikre større fleksibilitet set i forhold til den nuværende formandsfunktion.

FTF og AC er også meget tilfreds med den nuværende ledelse af Arbejdsmiljøklagenævnet, og ser heller ikke på den baggrund noget behov for forandring.

Arbejdsmiljørådet finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at formanden for Arbejdsmiljøklagenævnet fremover er ansat i Ankestyrelsen og nu ikke længere indstillet af den minister, hvis myndighedsudøvelse (Arbejdstilsynet) som oftest er genstand for klagesagerne.

Rådet anfører videre, at en fast udpeget formand med et kendskab til arbejdsmiljølovgivningen er en forudsætning for, at klagenævnet kan fastholde sin integritet og betydelige anseelse. Stor kontinuitet på posten er således afgørende for en konsekvent og arbejdsmiljømæssig sammenhængende afgørelsespraksis og for formidlingen af et godt samarbejde mellem nævnets forskellige parter. Den kontinuitet risikerer nu at gå tabt med lovforslaget.

Arbejdsmiljørådet advarer på den baggrund mod de foreslåede ændringer og vurderer, at en skiftende formand kan føre til en svækkelse af nævnets uafhængighed og høje faglige standard. Arbejdsmiljørådet har desuden umiddelbart vanskeligt ved at forstå, at ændringerne fører til større fleksibilitet i møde- og arbejdstilrettelæggelsen i Ankestyrelsen.

Rådet frygter, at der ikke længere vil være den samme kontinuitet i behandlingen af klagesagerne, og at en skiftende formand kan føre til en svækkelse af nævnets uafhængighed og høje faglige standard.

KL lægger afgørende vægt på, at Arbejdsmiljøklagenævnet fortsat er et paritetisk nævn med arbejdsmarkedets parter. KL lægger tillige afgørende vægt på, at hvervet som formand for Arbejdsmiljøklagenævnet varetages af en person med indsigt i arbejdsmiljølovgivningen og henholder sig i øvrigt til den udtalelse over denne del af lovforslaget, som afgives af Arbejdsmiljørådet.

Kommentar: Ankestyrelsen er landets øverste administrative klageinstans og praksiskoordinerende myndighed på velfærdsområdet. Styrelsen er en uafhængig myndighed, som ikke er bundet af instrukser og udtalelser fra myndigheder eller andre om den enkelte sags behandling og afgørelse. Ankestyrelsen har flere års erfaring med reglerne på arbejdsmiljøområdet i kraft af sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet.

Beskæftigelsesministeriet finder derfor ikke, at der er betænkeligheder ved, at det nu overlades til Ankestyrelsen at varetage formandshvervet for Arbejds miljølagnævnet.

Bemærkningerne har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Det bemærkes, at Ankestyrelsen har tilkendegivet, at ændringerne vedrørende Arbejds miljølagnævnet ikke er til hinder for at fastholde den hidtidige mødekadence. Ankestyrelsen er endvidere indstillet på, at der gennem arbejdsfordeling mellem ankecheferne som udgangspunkt bør sikres kontinuitet i ledelsen af møderne ved behandling af arbejdsmiljøsager.

Ankestyrelsen har foreslået nogle sproglige præciseringer i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.3.9. og i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser, til § 7, nr. 2, at ”- i overensstemmelse med retssikkerhedslovens § 59 -” erstattes af: ”- ved anvendelse af retssikkerhedslovens § 59”, idet § 59 (om at overlade beføjelser til underordnede) ikke alene anvendes ”undtagelsesvis”.

Kommentar: Lovforslaget vil blive ændret i overensstemmelse med forslaget fra Ankestyrelsen.

4. Kommunal finansiering af arbejdsløshedsdagpenge og udgifter ved aktivering af forsikrede ledige (lovforslagets § 1, nr. 11 og § 13)

Beskæftigelsesrådet finder, at det er særligt bekymrende, at kommunerne i overgangen til et kommunalt beskæftigelsessystem tilskyndes til først at sætte fokus på indsatsen over for de forsikrede ledige op i mod et halvt år efter, at kommunerne overtager ansvaret for indsatsen.

Kommentar: De nye regler om kommunernes finansiering af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge skal så vidt det er muligt først træde i kraft i forbindelse med et nyt finansår, jf. også bemærkningerne til lovforslagets § 14, stk. 4, om ikrafttrædelse. Derved sikres også, at de nye regler følger reglerne om periodisering af statsregnskabet.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Beskæftigelsesrådet er endvidere bekymret over, at den svækkede økonomiske styring af kommunerne sker uden, at regeringen kompenserer med en tilsvarende styrkelse af den statslige styring via beskæftigelsesregionerne, eller at regeringen på anden måde styrker den landsdækkende styring

Kommentar: Udgangspunktet er, at det er et sundt princip, at der med ansvar for indsatsen også følger ansvar for finansieringen. Derfor flytter ansvaret for finansieringen af dagpenge og aktivering fra staten til kommunerne.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL (Kommunernes Landsforening) mener overordnet, at den finansieringsmodel, der præsenteres i udkastet til lovforslaget, i mange henseender lever op til KL's krav til

finansieringsmodel. KL mener dog, at grundtilskuddet i den særskilte tilskudsordning bør beregnes ud fra de seneste faktiske kommunale udgifter - to år før tilskudsåret - frem for at tage udgangspunkt i det samlede tilskud to år før. Dette vil sikre en større præcision i finansieringen på lokalt niveau og dermed mindske risikoen for, at en kommune vil blive mærkbart underfinansieret på sigt i den permanente ordning.

Kommentar: Hvis tilskuddet skulle beregnes ud fra de seneste faktiske udgifter frem for at tage udgangspunkt i det samlede tilskud, ville incitamentet for den enkelte kommune til at få ledige i arbejde blive svækket.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL mener videre, at kommunerne i den permanente finansieringsordning - fra 2013 og frem - bør friholdes for finansiering af dagpenge i de første seks uger i stedet for fire uger.

Kommentar: Modellen for friholdelse af finansiering af dagpenge i de første fire uger i et ledighedsforløb har taget udgangspunkt i kommunernes friholdelse på sygedagpengeområdet.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL foreslår, at det er den kommune, hvor dagpengemodtageren har folkeregisteradresse på tidspunktet for udbetaling af dagpenge, der skal betale bidrag til finansieringen af dagpengene. Begrundelsen er, at det foreslåede opholdskommunebegreb, jf. forslaget til ny § 82 a, stk. 2, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 11, ikke er entydigt defineret og giver anledning til fortolkningsvanskeligheder.

Kommentar: Det fremgår af lovforslaget, at det er den kommune, hvori dagpengemodtageren har ophold efter reglerne i kapitel 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, som skal finansiere udgifterne til dagpenge. Det bemærkes, at opholdskommunebegrebet også vil være styrende for, hvilket kommunalt jobcenter, der for fremtiden skal give tilbud mv. efter reglerne i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats mv. Det findes derfor mest hensigtsmæssigt, at der er sammenhæng mellem "handlekommune" efter beskæftigelsesindsatsen og den kommune, der skal finansiere udgifterne til dagpenge. Det svarer i øvrigt også til de regler, der i dag gælder på kontanthjælpsområdet.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL mener endvidere, at der ikke bør gennemføres regler om "refusionsstraf" med 100 pct. kommunal betaling af arbejdsløshedsdagpenge, når forsikrede ledige ikke modtager aktive tilbud til tiden. Denne "refusionsstraf" udgør et alt for stærkt virkende incitament ude af proportion med de resultater, man ønsker at opnå. Hvis forslaget gennemføres, bør der som minimum være en undtagelsesbestemmelse, der tager højde for faktorer, som kommunen ikke er herre over.

Kommentar: For at opnå en mere glidende overgang er der ikke en 100 pct. kommunal betaling af dagpenge i det første år, når forsikrede ledige ikke modtager aktive tilbud til tiden.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL mener, at udtrykket ”skønnede” udgifter i hver enkelt kommune for henholdsvis 2008 og 2009 i den foreslåede § 23 a, stk. 2, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er misvisende. KL mener, at der er tale om beregnede udgifter fordelt på kommuner.

Kommentar: Beregnede udgifter er et mere dækkende udtryk end skønnede udgifter.” Skønnede udgifter” erstattes derfor af ”beregnete udgifter” i § 23 a, stk. 2, stk. 5 og stk. 9.

KL mener endvidere, at det i forhold til midtvejsreguleringen bør præciseres, hvorvidt de enkelte landsdelsskøn tager udgangspunkt i et ledighedsskøn for hele landet, som fordeles på landsdele, eller hvorvidt der laves et særskilt skøn for hver landsdel uden at skele til landsudviklingen.

Kommentar: Der er rigtigt, at der er behov for præciseringer af den måde, hvorpå midtvejsreguleringen foregår. Der foretages således en ny beregning af merudgiftsbehovet for hele landet, som herefter fordeles på landsdele. Der foreslås følgende ændrede formulering af § 23 a, stk. 4, om midtvejsreguleringen:

”Stk. 4. I tilskudsåret foretages en midtvejsregulering af merudgiftsbehovet på grundlag af den forventede udvikling i ledigheden, jf. dog stk. 5. Der foretages en fornyet beregning af merudgiftsbehovet for hele landet. Merudgiftsbehovet fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra året to år før tilskudsåret til det på tidspunktet for midtvejsreguleringen senest opgjorte antal ledige. Merudgiftsbehovet for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i året to år før tilskudsåret. Midtvejsreguleringen udgør forskellen mellem den fornyede beregning af merudgiftsbehovet og merudgiftsbehovet efter stk. 1. Midtvejsreguleringen afregnes i oktober, november og december i tilskudsåret.”

Der foreslås tilsvarende konsekvensændringer af formuleringerne i § 23 a, stk. 5.

KL mener ligeledes, at der i forhold til efterreguleringen er behov at præcisere, at efterreguleringen først opgøres på landsniveau, dernæst på landsdelsniveau og endelig en fordeling på kommunerne.

Kommentar: Der er rigtigt, at der også er behov for præciseringer af den måde, hvorpå efterreguleringen foregår. Der foretages således en ny beregning af merudgiftsbehovet for hele landet, som fordeles på landsdele. Der foreslås følgende ændrede formulering af § 23 a, stk. 6, om efterreguleringen:

”Stk. 6. I året efter tilskudsåret foretages efterregulering af merudgiftsbehovet. Der foretages en endelig opgørelse af merudgiftsbehovet for hele landet. Merudgiftsbehovet fordeles på landsdele i forhold til den enkelte landsdels andel af udviklingen i antallet af ledige fra året to år før tilskudsåret til tilskudsåret. Merudgiftsbehovet for hver landsdel fordeles på kommunerne i landsdelen i forhold til ledigheden i

året to år før tilskudsåret. Efterreguleringen udgør forskellen mellem den endelige opgørelse af merudgiftsbehovet og merudgiftsbehovet efter stk. 1 korrigeret for midtvejsreguleringen efter stk. 4. Efterreguleringen afregnes i oktober, november og december i året efter tilskudsåret."

Der foreslås tilsvarende konsekvensændringer af formuleringerne i § 23 a, stk. 7.

KL mener desuden i forhold til efterreguleringen, at fordelingen på kommuner bør foretages i forhold til andel i udviklingen i antallet af ledige to år før tilskudsåret til tilskudsåret. KL foreslår samtidig, at efterreguleringen får et element af lokal ledighedsfordeling.

Kommentar: Hvis efterreguleringen fordeles i forhold til ledighedsudviklingen i den enkelte kommune, vil der ikke være nogen incitament for den enkelte kommune til at få ledige i arbejde. Fordelingen af midtvejs- og efterreguleringen på grundlag af udviklingen i ledigheden på landsdelsniveau sikrer, at den enkelte kommune har et økonomisk incitament til at få de ledige i arbejde, samtidig med at der tages højde for lokale variationer på landsdelsniveau.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

KL ser frem til at se de regler, som vil blive fastsat om midtvejs- og efterreguleringen samt om beregningerne af de kommunefordelte udgifter i 2008 og 2009. KL finder, at der er behov for en hurtig afklaring for at skabe klarhed om kommunernes vilkår.

Kommentar: Velfærds- og Beskæftigelsesministeriet er enige i, at der er behov for hurtigt at få fastsat reglerne for såvel opgørelser af midtvejs- og efterreguleringen som af beregningerne af de kommunefordelte udgifter i 2008 og 2009. Udkast til bekendtgørelse om disse regler vil blive udarbejdet snarest muligt.

Aalborg Kommune er opmærksom på, at efterreguleringen af statens tilskud til beskæftigelsestilskuddet bygger på den gennemsnitlige udvikling i landsdelen og ikke på udviklingen i den enkelte kommune. Aalborg Kommune mener derfor, at kommunen i perioder underkompenseres i forhold til ledighedsudviklingen, hvilket vil belaste det kommunale budget. Ledighedsudviklingen er primært bestemt af faktorer, som jobcentret ikke har indflydelse på. Det gælder f.eks. konjunkturudviklingen, erhvervsstrukturen, alderssammensætningen og uddannelsesniveauet i befolkningen. Aalborg Kommune foreslår derfor, at der ved regulering af tilskuddet konsekvent tages udgangspunkt i udviklingen i ledighedsniveauet i den enkelte kommune.

Frederikshavn og Hjørring kommuner udtrykker tilfredshed med, at man i lovudkastet har imødekommet en del af den fremførte kritik af en manglende kompensation af strukturelle, regionale og kommunale forskelle i ledigheden. Begge kommuner er imidlertid opmærksom på, at efterreguleringen af statens tilskud bygger på den gennemsnitlige udvikling i ledigheden i landsdelen og ikke i kommunen. Det påpeges, at kommunen ikke har direkte indflydelse på ledigheden i kommunen og derfor risikerer at blive underkompenseret ved en stigning i ledigheden, der er større end i landsdelen.

Kommentar: Hvis modellen for regulering af tilskuddet skulle tage udgangspunkt i udviklingen i den enkelte kommunes ledighed, ville kommunen blive fuldt kompenseret og dermed ikke have noget større incitament til at få de ledige i arbejde eller aktivering. Ved i modellen at tage udgangspunkt i landsdelens ledighedsniveau, tages der i vidt omfang højde for lokale variationer i de bagvedliggende forhold, som har betydning for beskæftigelsesindsatsen.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Aalborg kommune anfører endvidere, at det i lovforslagene foreslås, at den kommunale medfinansiering af dagpengene afregnes månedsvist. Samtidig foreslås det, som ovenfor beskrevet, at der sker en midtvejsregulering og en efterregulering af beskæftigelsestilskuddet. Kommunen mener, at store udsving i ledigheden kan føre til likviditetsproblemer i den enkelte kommune – samt et ufinansieret rentetab. Aalborg Kommune foreslår derfor, at afregningen af kommunens bidrag til dagpengene sker samtidig med henholdsvis midtvejsreguleringen og efterreguleringen.

Kommentar: Modellen for den kommunale medfinansiering indebærer, at afregningen af medfinansieringen sker månedsvist.

ASE gør opmærksom på, at det i bemærkningerne er anført, at opgørelsen af den enkelte kommunes bidrag kræver opbygning af et afregningssystem, der er baseret på individniveau, så man ved at sammenholde oplysningerne fra a-kasserne og kommunerne kan beregne den enkelte kommunes samlede bidrag. ASE mener, at da opbygning af endnu et indberetningssystem vil være yderligere en administrativ belastning af a-kasserne, bør afregningsreglerne udformes, så de kan baseres på de indberetninger, der allerede sker.

Kommentar: Afregningssystemet skal opbygges på uge- og personniveau og indeholde de nødvendige oplysninger til beregning af den kommunale medfinansiering og være tilstrækkelig dokumenteret med transaktionsspor til brug for revisionen heraf.

Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Kristelig fagbevægelse påpeger, at der i det nye system vil være behov for en væsentlig opfølgning på kommunernes anvendelse af aktivering. Den høje dækning til kommuner ved aktivering kan blive en motivationsfaktor for kommuner til at holde dagpengemodtagere i aktivering, som ikke har et væsentligt beskæftigelsesfokus. Krifa mener, at der i loven bør indskrives en sikring mod meningsløs aktivering. Aktivering uden jobfokus kan meget let blive resultatet.

Kommentar: Der vil i modellen for finansiering blive indarbejdet kontrol med, at den kommunale aktivering finder sted efter de retningslinjer, der vil blive udarbejdet for at kunne nøjes med et finansieringsbidrag på 25 pct.

Det Centrale Handicapråd er bekymret for, om personer med funktionsnedsættelse, som ofte hører til gruppen af ikke-forsikrede, kommer bagerst i køen af borgere,

der får hjælp i jobcentret. Bekymringen skyldes, at jobcentrene opnår den største belønning i form af økonomisk refusion fra staten, når borgere hurtigt bringes i udstøttet beskæftigelse. I forhold til personer med funktionsnedsættelse kan der ofte være brug for en længerevarende og større indsats for at bringe denne gruppe af borgere i beskæftigelse.

Dansk Socialrådgiverforening er bekymret for, at man i lovforslaget på samme tid vil styre ved hjælp af økonomiske incitamenter og sikre en bæredygtig økonomisk udvikling i kommunerne. DS tvivler på, at man kan tilgodese to så modsatrettede ønsker på samme tid. DS opfordrer til, at finansieringsmodellen gennemtænkes og formuleres, så den fremstår realistisk, fornuftig og gennemskuelig.

Uddannelsesforbundet påpeger, at det er væsentligt, at såvel virksomhedernes muligheder for at skaffe arbejdskraft som de lediges vilkår tilgodeses i den nye struktur. Det skal sikres, at der ved aktiveringsrefusionsstrukturen ikke lægges op til kassetænkning. Dvs. at det sikres, at dagpengemodtagere, på trods af fuld refusion fra staten i karenperioden, prioriteres på lige fod med kontanthjælpsmodtagere i forhold til en hurtig aktiveringsindsats.

Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark udtaler, at der er tale om en meget omfattende omlægning af udgifter mellem stat og kommune. Dette har naturligt nok givet en vis usikkerhed blandt dele af kommunerne. Det kan have meget alvorlige kommunaløkonomiske konsekvenser, såfremt ledigheden stiger ekstraordinært i en kommune. Det er derfor tilfredsstillende, at individuelle kommunaløkonomiske konsekvenser er søgt minimeret med det fremsatte forslag.

I forhold til en mere permanent finansiering er det væsentligt, at der fortsat eksisterer et reelt incitament for kommunen til at gøre en indsats. Det er derfor med tilfredshed konstateret, at der over de næste år sker en ændring i afregningssystemet, således at der på den ene side gennem anvendelse af resultatopgørelse på landsdelsniveau tages højde for regionale forskelle, og den enkelte kommune på den anden side ikke fuldt ud kompenseres for faktiske udgifter til såvel dagpenge som aktivering.

Kommentar: Hensigten med finansieringsomlægningen er at skabe incitamenter for kommunerne til at få ledige i arbejde, bl.a. ved at gøre en aktiv indsats med at formidle og opkvalificere ledige, så de hurtigt kommer i arbejde. Det skal kunne betale sig for en kommune at gøre en effektiv indsats. Samtidig må finansieringsomlægningen ikke medføre, at kommuner mister den økonomiske bæredygtighed og derfor må reducere velfærdsniveauet i kommunen. Det gælder om at finde den rette balance mellem de to hovedhensyn. I den model, der nu foreslås for finansieringsomlægningen, er der i indkøringsperioden taget særligt hensyn til at sikre den kommunale bæredygtighed, mens der gradvis sker en styrkelse af den enkelte kommunes incitamenter til at få ledige i arbejde.

Bemærkningerne har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

5. Ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse (lovforslagets § 1, nr. 2-7 og 16-19)

AC og FTF gør opmærksom på, at ophævelse af reglerne om aktiveringsydelse ikke må påvirke de lediges retsstilling, hvorfor der på bekendtgørelsesniveau må tages hensyn til de særregler, der måtte gælde. Desuden forudsættes det, at der fortsat kan udbetales beforderingsgodtgørelse.

Kommentar: De særregler, som efter gældende regler giver modtagere af aktiveringsydelse en anden retsstilling end dagpengemodtagere, vil blive videreført for personer, som modtager dagpenge i forbindelse med aktive tilbud. Der vil blive fastsat nærmere administrative regler herom, som efter sædvanlig praksis vil blive drøftet i Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg. Der er således ingen, som vil blive stillet ringere. Dette vil også gælde i forhold til beforderingsgodtgørelse.

Dette vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

KL (Kommunernes Landsforening) ønsker præciseret, om ophævelsen af aktiveringsydelse betyder, at a-kassen fremover udbetaler dagpenge til forsikrede ledige i offentlig jobtræning.

Kommentar: Efter de gældende regler bliver der udbetalt løn i offentlig jobtræning, jf. kapitel 12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette vil fortsat være gældende efter lovændringen.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

Arbejdsløshedskassen for Selvstændig Erhvervsdrivende (ASE) finder det positivt at aktiveringsydelsen afskaffes med deraf følgende administrative forenklinger.

Kristelig Fagbevægelse støtter forslaget om afskaffelsen af aktiveringsydelsen, som er en administrativ forenkling og letter medlemmernes forståelse.

6. Ophævelse af reglerne om 14-dagesudbetaling af arbejdsløshedskasserne (lovforslagets § 1, nr. 1)

KL ønsker en løsning på, hvorledes det likviditetsproblem, som medlemmet vil få som følge af overgangen fra 14-dagesudbetalinger til månedsudbetalinger, kan afhjælpes.

Kommentar: Igennem en længere årrække er der gradvist blev færre a-kasser/afdelinger, der har 14-dagesudbetalinger. Der har ikke hidtil været problemer med a-kassernes/afdelingernes frivillige overgang til månedsudbetalinger.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

7. Arbejdsløshedskassernes vejledningspligt (lovforslagets § 1, nr. 8-10)

ASE finder det positivt, at man med ændringen af § 65, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., har ønsket at præcisere a-kassernes vejledningsforpligtelse. A-kassen mener dog, at fastlæggelsen af dette ansvar bør tydeliggøres, f.eks. ved ændring af vejledningsbekendtgørelsen, at a-kasserne i dag ikke har kendskab til de

retningslinier og den forvaltningsretlige praksis, der gælder for offentlige myndigheder, og at der derfor vil være stort behov for, at der udformes klare retningslinier for dette område, specielt om a-kassernes pligter og ansvar.

Kristelig Fagbevægelse foreslår en ændring af forslaget til ny § 65, stk. 1, om a-kassernes vejledningspligt. Fagbevægelsen finder den foreslåede formulering for svag og for lidt proaktiv. Fagbevægelsen foreslår en opstramning og en langt klarere og nutidig beskrivelse af a-kassernes opgaver og forpligtigelse med vægt på en tilstand, hvor kassernes opgaver er understøttende for medlemmernes vej til beskæftigelse.

Kommentar: Formålet med ændringen er at harmonisere a-kassernes og forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt, således at a-kassernes vejledningspligt i videst muligt omfang svarer til forvaltningsmyndighedernes vejledningspligt.

Det vil ikke være muligt eller hensigtsmæssigt at forsøge at give en blot tilnærmelsesvis udtømmende beskrivelse i lovtæksten af a-kassernes opgaver med dertil tilhørende vejledningsforpligtelser. Der vil administrativt blive fastsat regler om specielle vejledningspligter i særlige situationer under et medlems ledighedsforløb mv. samt regler om pligt til at afholde diverse samtaler med de ledige.

Bemærkningerne har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

8. Tilsyn med kommunerne (lovforslagets § 2, nr. 1 og 2)

KL anfører, at der ikke bør lovgives om, hvilke tilsynsresultater der skal behandles af kommunalbestyrelsen. Det forekommer efter KL's opfattelse især overflødigt at indføre en pligt for kommunalbestyrelsen til at behandle resultatet af rådighedstilsynet, hvis resultatet ser fornuftigt ud.

KL henviser til, at Arbejdsdirektoratet i dag opstiller mål for, hvornår et resultat er acceptabelt hhv. dårligt. Det bør derfor efter KL's opfattelse som minimum kun være et dårligt resultat, som skal behandles i kommunalbestyrelsen.

Endelig anfører KL, at det for så vidt angår Arbejdsdirektoratets adgang til at fastsætte en frist for tilbagemelding til Arbejdsdirektoratet må forudsættes, at kommunen får en rimelig tid til sagsbehandling forud for sagens behandling i kommunalbestyrelsen mv.

Kommentar: Sigtet med forslaget er at skabe parallelitet med retssikkerhedslovens § 79 a, hvorefter Ankestyrelsens, beskæftigelsesankenævnenes og de sociale nævns praksisundersøgelser skal behandles på et møde i kommunalbestyrelsen. For at sikre det politiske fokus og ansvar for sagsbehandlingen findes det hensigtsmæssigt, at det samlede resultat af rådighedstilsynet i alle tilfælde skal behandles på et møde i kommunalbestyrelsen.

Det vil blive præciseret i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunerne skal have rimelig tid til sagsbehandling i forbindelse med sagens behandling i kommunalbestyrelsen.

Datatilsynet har ikke haft bemærkninger til denne del af lovforslaget, da Datatilsynet forudsætter, at der med forslaget ikke er tilsigtet en fravigelse af persondatalovens regler.

Institut for Menneskerettigheder har ønsket, at det præciseres i lovteksten, at der er tale om en udvidet dataindsamling og -behandling, der kan omfatte oplysninger om strafbare forhold, når Arbejdsdirektoratet efter lovforslaget får mulighed for at gemme personoplysninger i form af cpr-numre fra kontrolbesøg i en periode på 6-12 måneder. Oplysningerne skal bruges til at kontrollere, at kommunerne følger op på, om der har været tale om evt. uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Instituttet har tillige ønsket, at det præciseres i lovteksten, at den udvidede dataindsamling kun kan foretages, når det er nødvendigt for at gennemføre kontrolvirksomhed.

Kommentar: Det fremgår af bemærkningerne til den foreslåede lovbestemmelse, at Arbejdsdirektoratet fremover får mulighed for at gemme personoplysninger i form af cpr-numre, som direktoratet ikke har mulighed for at gemme i dag, i 6-12 måneder med henblik på at føre kontrol med kommunernes opfølgning i sager om evt. uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Det fremgår videre, at indsamlingen og anvendelsen af personoplysningerne vurderes at kunne ske inden for rammerne af kapitel 4 i Persondataloven. I den forbindelse nævnes, at nogle af sagerne kan omhandle strafbare forhold, fordi det er strafbart at snyde med modtagelse af hjælp samtidig med arbejde. Det fremgår endelig, at cpr-numrene er nødvendige for, at Arbejdsdirektoratet kan foretage kontrol med, om kommunerne foretager den opfølgning, som de skal, i forhold til om de udbetaler sociale ydelser på et korrekt grundlag. Der er dermed i lovforslagets bemærkninger lagt klare rammer for lovbestemmelsens rækkevidde.

Bemærkningerne har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

9. Diverse

9.1. Ad etablering af et medlemsregister og data om efterløn

LO har i forhold til forslaget om etablering af et medlemsregister, jf. § 1, nr. 43, i forslag til ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv, lov om seniorjob med flere love (Etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem m.v.), fremsat ønske om, at registeret udbygges med data om ret til efterløn, bl.a. tilmelding til efterlønsordningen, betaling af bidrag mv.

Kommentar: Den foreslåede bestemmelse med tilhørende bemærkninger omfatter ikke en udbygning med efterlønsbidrag, hvilket også tidligere er blevet afvist af Arbejdsmarkedsstyrelsen over for arbejdsløshedskasserne.

9.2. Ad tidspunktet for etableringen af et enstrengt system

Kristelig Fagbevægelse mener, at etableringen af det enstrengede beskæftigelsessystem burde have afventet erfaringerne med pilotcentrenes arbejde. Desuden er ikrafttrædelsestidspunktet ikke velvalgt.

Kommentar: Det har aldrig været meningen, at evalueringen skulle give svar på, hvorvidt jobcentrene skal være statslige eller kommunale. Evalueringen fortsætter og handler om en række organisatoriske og styringsmæssige elementer fra kommunalreformen: flaskehalsindsatsen, anvendelsen af andre aktører, specialfunktionerne, regionernes styringsopgaver mv.

Bemærkningen har således ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

9.3. Ad samarbejde mellem a-kasser og kommunale jobcentre

Kristelig Fagbevægelse mener, at der bør indføres en pligt til fast/systematisk samarbejde mellem arbejdsløsheds-kasser og de kommunale jobcentre således, at den direkte kontakt mellem de berørte parter sikres.

Kommentar: Det bemærkes, at det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv, lov om seniorjob med flere love (etablering af et enstrengt kommunalt beskæftigelsessystem) indeholder regler om udveksling af nødvendige oplysninger mellem arbejdsløsheds-kasserne og de kommunale jobcentre. Herudover forudsættes det, at kommunerne efter behov tilrettelægger et samarbejde med alle relevante aktører. Der vurderes ikke at være behov for særlige lovregler herom.

Bilag 1

Ekstern høring - Høringsliste

Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE)
Arbejds miljørådet
ATP
Beskæftigelsesrådet
Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg
Datatilsynet
KL
Kooperationen
Kristelig Arbejdsgiverforening
Kristelig Fagbevægelse
Rigsombudet Færøerne
Rigsrevisionen

Dansk Flygtningehjælp
Dansk Røde Kors
Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination
Institut for Menneskerettigheder
Rådet for Etniske Minoriteter

Disse vil blive hørt i forhold til lovforslagets § 9 (lov om ændring af integrationsloven).

Rådet for Grundlæggende Erhvervsrettet Uddannelse (REU)
Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet)

Disse vil blive hørt i forhold til lovforslagets §§ 10 og 11 (lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser og lov om ændring af lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse).